

BRALNI KOVČEK

Tema:

ZGODBE IZ KOVČKA

Šolsko leto 2023/2024

Vrtec Otona Župančiča Maribor

BRALNI KOVČEK

Naš bralni kovček je velik, usnjen, rjav in starinski kovček, ki je v našem vrtcu potoval iz skupine v skupino in družil tako otroke kot odrasle v prijetnih, poučnih, zanimivih in zabavnih dejavnostih.

V kovčku so se skrivali trije predmeti. Otroci so predmete skozi igro spoznavali, se z njimi igrali, potem pa so si skupaj s strokovnimi delavkami izmislili zgodbico in jo ilustrirali. Zgodbice so tudi radi pripovedovali prijateljem iz sosednjih skupin.

Vodja stalne naloge vrtca: Sonja Naglič

PRIJATELJI IN LEŠNIKOVA ČOKOLADA

Nekoč je živila veverica Lili. Veverica je nabirala jesensko listje, da bi si svoj dom naredila čimbolj udoben. Živila je duplini mogočnega hrasta. Njen dom je topel in udoben, vendar je nekaj manjkalo. »Lešniki!« je rekla veverica Lili. Sama se je odpravila iskati lešnike. Tekala in sprehajala se je po gozdu in našla ogromne debele lešnike. Odnese jih je v svoj dom. Tako je bila navdušena nad njimi, da ni mogla spati. Vso noč si jih je ogledovala. Odločila se je, da jih naslednje dni nabere še več. Toliko jih je nabrala, da v svoji duplini ni bilo mogoče več spati. Spraševala se je kaj naj stori. Odločila se je, da povabi vse veverice iz gozda na veliko zabavo na kateri bodo iz lešnikov naredile lešnikovo čokolado. Ves dan so jedle lešnikovo čokolado in še jo je ostalo. Spoznala je, da je lepo v družbi veveric, še posebej ko se sladkajo z lešnikovo čokolado.

Skupina: RAČKE

Vzgojiteljica: Jerneja Horvat/Sara Rojs

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Metka Vojsk

PAJEK IŠČE DOM

Bila je jesen. Listje je padalo z dreves na tla. Na majhnem listu je bil pajek.

Pajek je šel naokrog in iskal nekoga, ki bi mu pomagal poiskati dom. Hodil je in hodil dokler ni na vrtu našel buč. Poiskal je takšno, ki mu je bila najbolj všeč in rekel: »Malo jo bom pojedel!« Grize in se domisli, da bo tukaj imel svoj dom. Ugotovi, da je buča polna semen. Ugotavlja kaj naj naredi. Odloči se, da jih bo izdolbel. Ko konča z delom ima dovolj prostora za dom. Poišče stvari, ki jih bo dal v svoj novi dom – mizo, stol, kuhinjo in veliko listja za v spalnico. Vesel, da si je uredil dom se utrujen uleže na listje in počiva.

Skupina: MUCE

Vzgojiteljica: Sabina Krajnc

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Martina Fašnik

ČAROVNICA LIA

Čarovnica Lia je živel v čarobni buči. V buči je imela posteljo, kavč, ogledalo, radio, ni pa imela v svojem domu televizije in telefona. Nekega dne je šla iz svoje čarobne bučne hiške na sprehod. Sredi gozdne jase je našla čarobni nevidni grad. Torej, ta grad je videla le čarovnica Lia. V gozdu jo je čakala pogostitev. Miza je bila obložena z dobro hrano in pijačo. Miza je bila dolga štiri metre. Ker čarovnica Lia ne bi mogla sama vse pojesti, je šla naprej iskat prijatelje. A, ker je gozd bil začaran, ni našla prijateljev. Sredi iskanja je našla na tleh čarovniški klobuk in paličico. Klobuk si je nadela na glavo, v roke prijela palico in pričela čarati:” Hokus, pokus simalabim, salabum” in dobila je nove prijatelje.” To so bili čarovniki in čaravnice. Čarovnica Lia jih je želela peljati na drugo stran gozda na večerjo v grad. A, ker je bila že trda tema, so se izgubili. In ker so bili že vsi lačni, je čarovnica Lia pričarala večerjo kar v gozdu. Dobro so se najedli in napili. Čarovnica Lia je nato pričarala zemljevid do gradu. Pričarala je še čarobne metle, s katerimi so poleteli do gradu. Tam so se vso noč igrali čarovniške igre in se veselili. Spat so šli šele takrat, ko se je prikazalo sonce.

Skupina: SLONČKI

Vzgojiteljica: Danica Horvat

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Sanja Mitić

GOZDNA DEKLICA

Besedilo zgodbe: V gozdu je živel deklica. Živela je v hišici iz praprota. Hišica je bila pokrita s streho iz storžev. Vrata in okna hiške so bila iz hrastovega lubja.

Nekega jesenskega jutra se je deklica prebudila. Nadelala si je pisano oblekico iz listja, čez glavo si je poveznila klobuček iz gozdnih rožic, ter si obula škornje iz želoda.

Svoja lička je umila z dežnimi kapljicami, s seboj je vzela veliko pisano košarico in se odpravila po kostanje.

Na gozdni jasi je srečala prijatelja Medveda, sosedo Veverico, srnico Jerico in Zajčka Brzotačka. Povabila jih je na kostanjev piknik, kjer so si tačke pogreli ob vročem kostanju. Spili so čaj iz gozdnih jagod in borovnic ter se ob igri z jesenskimi plodovi poigrali do poznih večernih ur.

Zapeli so si pesmico o prijateljstvu in »Kostanjčku Zaspančku«, se poslovili in si obljubili, da se kmalu spet snidejo.

Skupina: ŽELVICE

Vzgojiteljica: Sanja Gorgiev

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Janja Janžekovič

MIŠKA IN NJENA NOVA HIŠKA

Bila je jesen. Listki na drevesih so se oblekli v pisane srajčke, plesali v rahlem vetru in sramežljivo mežikali soncu.

Kmet Viktor je delal na svoji njivi in si zadovoljno prepeval. Bil je vesel, saj je zraslo veliko buč. Buče so bile velike in majhne, okrogle in podolgovate. Ko je želel pobrati največjo bučo, je zagledal prestrašeno miško, ki se je skrivala pod listjem in jokala. Povedala mu je, da je ostala brez doma. Njeno hiško je odnesla voda, ko je deževalo tri dni in tri noči.

Kmetu Viktorju se je miška zasmilila, zato ji je obljubil, da ji bo pomagal. Podaril ji je najlepšo bučo, jo izdolbel, naredil okna in vrata ter jo postavil na sončno in varno mesto ob njivi.

In vedno, kadar je kmet Viktor delal na njivi, mu je miška prepevala vesele pesmi.

Skupina: PETELINČKI

Vzgojiteljica: Sonja Naglič

Vzg. – pom. vzgojiteljice.: Janica Županič

POLŽ PRIMOŽ

Polž Primož se je v mrzlem zimskem jutru igral na igrišču z modro žogo.

Zelo ga je zeblo. Pozabil si je obleči jopico. Igra z žogo mu je bila tako zabavna, da se je igral do večera. Naslednje jutro je zelo zbolel. Imel je visoko vročino, hud kašelj in močan glavobol.

Za Primoževo slabotno zdravstveno stanje je izvedela medvedka Cvetka.

Spletla mu je toplo volneno jopico, skuhala topel čaj z limono in medom ter se napotila k prijatelju polžu.

Polž Primož se je obiska medvedke Cvetke zelo razveselil.

Oblekel si je toplo jopico, popil zdravilni čaj in naslednje jutro se je zgodil čudež.

Polž Primož se je zbudil zdrav in vesel. Veselil se je novih dogodivščin z njegovo modro žogo.

Skupina: POLŽKI

Vzgojiteljica: Nina Zidovnik

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Mateja Štorgelj

ČIGAVO JE JABOLKO?

Miška in jež sta bila soseda v bloku. Vsak dan sta se skupaj igrala pred blokom in v Betnavskem gozdu. Nekega dne, ko sta se igrala skrivalnic v gozdu, sta našla lepo rdeče jabolko, ki je ležalo na štoru. To je bilo zelo nenavadno, saj miška in jež dobro vesta, da jabolka ne rastejo v gozdu, ampak na jablani v sadovnjaku. Zanimalo ju je čigavo je torej to jabolko?

Takrat pa sta zagledala kužka, ki je pritekkel v gozd. Povedal je, da je jabolko njegovo in da ga je pozabil na štoru medtem, ko ga je mamica poklicala na kosilo. Odločil se je, da bo jabolko razdelil in da ga bodo pojedli vsi skupaj – kužek, jež in miška. Od tistega ne so neločljivi prijatelji. Vsak dan se skupaj zabavajo, igrajo in si delijo stvari med seboj.

Skupina: KONJIČKI

Vzgojiteljica: Teja Kolbl

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Natalija Kraner

RDEČE JABOLKO

Tistega sivega, zimskega dne, je drobna miška tekala po gozdu in iskala hrano za ozimnico. Veter je bril in miško je zelo zeblo, a morala je najti hrano za svoj brlog. Vso jesen je preveč klepetala z drugimi miškami in ljudje so medtem pobrali vse pridelke. Končno je na robu sadovnjaka naletela na lepo rdeče jabolko. Vesela, da pozimi ne bo lačna, ga je želela odnesti domov, a bilo je pretežko. Poskušala je in poskušala, a jabolko ni mogla premakniti. Bila je že zelo obupana, ko mimo pride prijatelj jež.

»Ježek, prosim, pomagaj mi odnesti jabolko domov«, mu reče žalostna in utrujena miška.

»Seveda miška, prijatelji so za to, da si pomagajo«, reče ježek, nabode jabolko na bodice in pospremi miško domov.

Doma sta odložila jabolko, miška je spekla piškote in ježek jih je v toplem brlogu veselo pohrustal. »Hvala dragi ježek«, reče hvaležna miška, »prijatelja res spoznaš v nesreči«.

Skupina: ŽABICE

Vzgojiteljica: Mateja Lihteneger

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Mojca Plazar

JABOLKO

Besedilo zgodbe: Ježek se je nekega dne sprehajal po gozdu, ko je zagledal slastno jabolko. Hitro jo je nabodel na svoj hrbet in urno z njo odhitel proti domu. Tam se je bahal da je našel najlepšo jabolko daleč naokrog. Novica je prišla do miške, ki jo je ta ježeva novica zelo razžalostila, saj je to jabolko predstavljalo njen dom.

Potrkala je na njegova vrata in se mu potožila da je odnesel njen edini dom. Miška se je ježku zasmilila, zato ji je jabolko vrnil. Skupaj sta ostala na čajanki pri ježku in ostalih gozdnih prijateljih.

Skupina: LISIČKE

Vzgojiteljica: Martina Bukovnik

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Maja Hebar

ŠKRATEK MIHA IN BOŽIČNO PISMO

Bil je lep zimski dan. Cela dolina je bila zasnežena, snežinke so nežno poplesavale z neba. V majhni hišici z rdečo streho, modrimi polkni in polkrožnimi vrati je živel škratek Miha. Poznali so ga prav vsi škratki v dolini, saj je bil škratek Miha pismonoša. Običajno je vstal že zelo zgodaj, se oblekel, si umil zobe in obraz, pojedel zajtrk in se s svojim škratomobilom odpeljal v službo. Potem je raznašal pisma vsem škratom v dolini. Toda danes škratek Miha ni odšel na delo. Danes so vsi škratki praznovali božični dan, zato je ostal doma. Po zajtrku je postavil božično drevesce in ga okrasil s pisanimi okraski. Začel je pripravljati božično večerjo, na katero je povabil svoje tri najboljše prijatelje. Potem, ko je bilo vse pripravljeno, se je odločil, da po hiški še malo pospravi. Iz kavča je vzel svojo torbo, s katero raznaša pisma. Čeprav je mislil, da je prazna, je naenkrat iz nje padlo majhno belo pisemce. Pisemce je bilo naslovljeno na božični predal, kjer so se zbirala pisma za božička. »O, joj!« je pomislil škratek Miha. Pozabil sem na pismo, zdaj pa bo en škratek ostal brez darila. Hitro se je oblekel in smuknil na njegov škratomobil. Ker je vedel, da je božični predal že prazen, se je odpravil do božične delavnice, da bi pismo osebno izročil božičkovim pomočnikom. Pot je bila dolga in začelo je močno snežiti, toda škratek Miha se ni dal. Vozil se je tako dolgo, da je prispel do božične delavnice in izročil pismo. Nato se je odpravil domov, toda na poti se mu je zgodila nesreča. Njegov škratomobil ni več delal, zato je moral škratek Miha peš domov. Doma so ga že čakali prijatelji. Skupaj so večerjali in škratek Miha jim je povedal svojo prigodo. Ko so se prijatelji odpravili domov, je škratek Miha pospravil posodo, se umil in se odpravil spat. Zjutraj ga je pod smrečico čakalo zelo, zelo, zelo veliko

darilo. Bil je nov škratomobil. Zdaj bo lahko škratek Miha še naprej raznašal pošto vsem škratkom v dolini.

Skupina: SOVICE

Vzgojiteljica: Lidija Kirbiš Sedminek

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Darja Šauperl

PALČEK SMUK NA OBISKU

Nekega zimskega večera sta Žiga in Laura pospravljala igrače v svoji sobi. Ko sta želela zapreti še zadnji zaboj z mehкими kockami, je iz njega skočil majhen palček. V naročju je nosil okroglo svetilko in z njo pričaral nasmeh na presenečena obraza otrok.

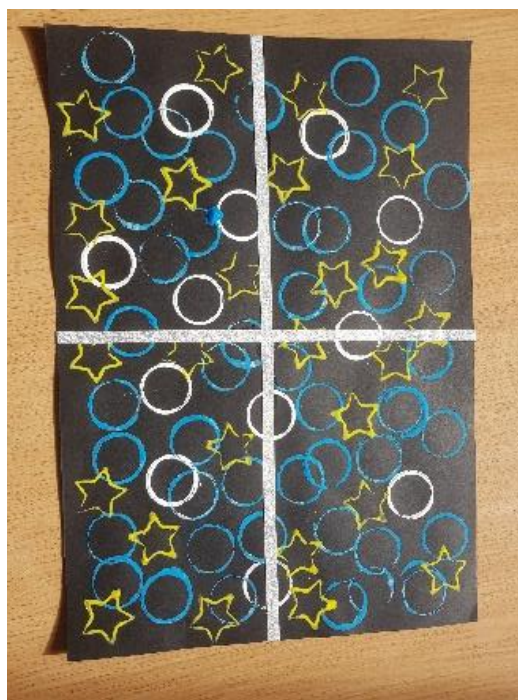
Seveda je otroka takoj zanimalo, kdo je in kaj počne v njuni sobi. Palček se je nemudoma predstavil: » Sem palček Smuk, eden Božičkovih pomočnikov. Vsak dan obiščem veliko otrok in tako preverjam ali se lepo igrajo s prijatelji ali pospravljajo igrače in ali si vsak večer umijejo zobe. Kmalu odhajam na sever, da o tem poročam Božičku. V njegovi delavnici so spretni palčki izdelali že cele gore igrač. Kaj pa vidva, Žiga in Laura, sta že napisala pismo Božičku ? «

Presenečena otroka sta se spogledala, palček pa jima je samo pomežiknil v pozdrav in raket: » Sedaj se mi pa mudi, da obiščem še druge otroke ! » Ugasnil je svojo lučko in izginil v mraku.

Otroka sta odhitela v kuhinjo, kjer je mama že pripravljala večerjo. Hitela sta ji pripovedovati o svojem srečanju s palčkom in njunih novoletnih željah. Mama jima je ponudila velik list papirja, barve in tiskala. Skupaj so narisali in napisali pismo Božičku. Naslednje jutro so risbico zložili v kuverto, nanjo napisali naslov in jo odnesli v najbližji nabiralnik.

Žiga in Laura sedaj vsak decembrski dan označujeta na koledarju. Mamici sta že pomagala speči medenjake, z očkom pa so postavili in okrasili božično drevo. Tako sedaj že nestrpno odštevajo dneve do Božiča.

Kdo ve, kaj je Božičku sporočil palček Smuk? Veste morda vi?

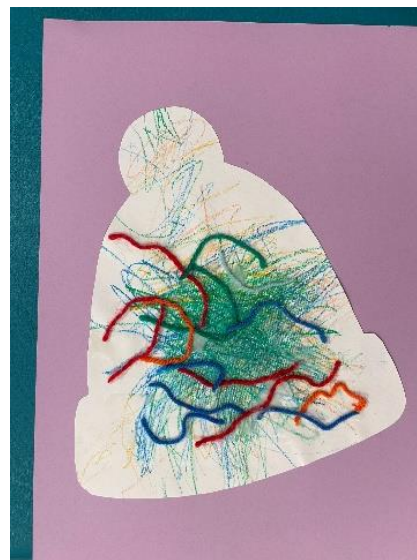
Skupina: VRABČKI

Vzgojiteljica: Anina Škrabl

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Natalija Troha

MEDVED DOBI NOVO KAPO

Medved Jaka se je zbudil. Pretegnil se je in odšel iz brloga. Zunaj je bil pravi zimski dan – bilo je mrzlo in z neba so padale snežinke. Vse naokrog je bilo belo. Kljub mrazu je odšel na sprehod po gozdu. Ampak pihal je res mrzel veter in Jaka je začelo zebsti. Nato pa je na tleh nekaj zagledal. Previdno je povohal, nato pa prijel v tačke. Bilo je okroglo kot žoga. Vrgel jo je v zrak. Bila je tako mehka. Ko mu je »žoga« padla na tla, se je odkotalila, za njo pa je ostala dolga nit. Jaka je prijel nit in žoga se je odkotalila še bolj stran. Takrat je po poti prišel ježek Marko. Povedal je medvedu, da je to volna in da se iz nje lahko spletejo topla oblačila, da te pozimi ne zebe. Medved je žalostno povedal ježku, da on tega ne zna. Ježek je povabil medveda k sebi domov. Najprej sta si skuhala čaj, nato pa je ježek spletel medvedu toplo kapo.

Skupina: SRNICE

Vzgojiteljica: Mojca Rubin

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Denisa Lončarič

MEDVEDOVA NOVA KAPA

Nekega dne se je medvedek Rjavček sprehajal po gozdu. Opazoval je kako se živali pripravljajo na zimo, kako si pripravljajo ozimnico in urejajo svoja bivališča, ki jih bodo varovala pred dolgo zimo.

Kmalu je začel pihati mrzel veter in vse je že dišalo po snegu. Naenkrat pa je sunek vetra medvedku odpihnil kapo iz glave, jo dvignil visoko v zrak in odnesel daleč stran. Medvedek se je nekaj časa trudi kapo ujeti a mu na žalost ni uspelo. Veter mu je kapo odnesel daleč, daleč stran in tako je ostal brez kape.

Zunaj je postajalo vse bolj mrzlo, medvedek pa je bil že čisto premražen. Na svoji poti proti brlogu je srečal prijatelja ježka. Ježek je medvedka povprašal kje ima kapo, saj se bo v tem mrazu še prehladil. Medvedek mu je povedal, da mu je močan veter odpihnil kapo in da doma ni nobene druge.

Medvedek se je ježku zasmilil, zato ga je povabil k sebi domov, na topel čaj in piškote. Nato je ježek iz zaprašnega zaboja potegnil nekaj volne in medvedku iz nje napravil novo toplo kapo. Medvedek jo je pomeril in bila mu je kot ulita, ravno prav velika in zelo topla.

Medved se je ježku zahvali za prijaznost, si nadel novo kapo in se odpravil prosti svojemu brlogu. Kljub temu, da je zunaj bril mraz, medvedka ni zeblo, saj ga je grela topla volnena kapo.

Skupina: PIŠČANČKI

Vzgojiteljica: Silvija Vesenjak

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Marija Škrjanec

ZAJČEK BINE

Zajček je pospravljaj po hiši. Našel je star zaprašen koledar, polistal je po njem in ugotovil, da se leto poslavlja in da se približujejo prazniki. Spomnil se je da nima darila za prijatelja. Razmišljaj je kaj naj mu podari. Vedel je da imamo zajčki radi korenje, zato se je odločil, da mu speče korenčkovo torto. Torto je dal v darilno škatlo in se odpravil k prijatelju. Skupaj sta v njegovem domu okrasila smrečico in se pripravila na praznovanje. Izmenjala sta si darila, se posladkala s torto in zaplesala v novo leto.

Skupina: MIŠKE

Vzgojiteljica: Milena Frankič

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Rebeka Lipovšek

ANINI PIŠKOTI

Ana je sedela na tleh s škatlo piškotov v roki. Z očmi polnimi radovednosti je opazovala vsak piškot. Nato je nenadoma zaslišala šepet. Bil je Božiček, ki se je skril za smreko. »Ana«, je zašepetal, »vsak piškot ima čarobno moč. Ko ga deliš se uresničijo želje.« Ana se je nasmehnila in ponudila piškot Božičku. »Moja želja je, da bi vsi otroci doživeli čarobnost božiča,« je dejala. Božiček se je nasmehnil ter izginil, puščajoč za seboj sledi iskric in vonj po piškotih, ki je napolnil Anino sobo.

Skupina: MRAVLJICE

Vzgojiteljica: Katja Simonič

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Alenka Kaiser

ZGODBICA O KRTEKU IN MARMELADI

Krtek je bil en dan zelo, zelo lačen. Želel si je najti nekaj dobrega za jesti. Ko je šel na sprehod po gozdu, je na drevesu videl lonec, poln slastne marelične marmelade. "Mmmm, to bo ravno to, kar potrebujem!" si je rekel krtek in se povzpel do lonca.

Začel je jesti marmelado, a z vsakim grižljajem je bilo vse več in več. Najedel se je, tako da je komaj prišel do svojega brloga. Tam se je ulegel na svojo posteljico in počival, dokler ni zaspal.

Ko se je zbudil, je bil spet lačen. Ampak tokrat si je obljubil, da bo pojedel le toliko marmelade, da ne bo več lačen. Počasi in previdno jo je jedel.

Od takrat naprej je krtek pazil, da se nikoli več ne prenaje marmelade. Raje si je potrpežljivo postregel le s toliko, kolikor jo potrebuje.

Skupina: RIBICE

Vzgojiteljica: Marina Bačinović

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Suzana Jurič

MAŠA IN SNEŽAK

Ponoči je zapadlo veliko snega. Zjutraj je Maša pogledala skozi okno in se ga razveselila. Takoj se je toplo oblekla in hitela na dvorišče. Iz majhne kepe je nastala velika, to je bil trup za snežaka in še manjša za glavo. Snežaku je ovila okrog vratu svoj šal. Zdaj je potreboval snežak še nos in klobuk. V kuhinji je poiskala korenček in mamin lonec. Tako je Maša vsak dan opazovala svojega snežaka, dokler ga toplo pomladno sonce ni stalilo. Ostali so samo korenček, šal in lonec.

Skupina: PIKICE

Vzgojiteljica: Iris Korač

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Petra Hercog

ČAROBNI ŠAL

Nekega sončnega dne se je prijazen zajček po imenu Luka v gozdu igral s prijatelji. Vsi so bili radovedni in vedno polni energije, najbolj pa zajček Luka. Med svojim potepanjem po gozdu, je naletel na nenavadno stvar – pikast lonček, ki je ležal na tleh. V lončku pa je bil zvit šal v obliki korenčka.

"Oooo, to pa je videti zanimivo in zabavno!" je vzkliknil Luka in hitro odskakljal do lončka.

Ko je stegnil tačko, da bi se dotaknil šala, se ta je nenadoma začel premikati in se ovijati okoli njega. Bil je mehak in barvit, z vzorcem korenčkov. "O, kaj pa je to?" je presenečeno vprašal Luka. Šal je začel govoriti: "Pozdravljen, prijazni zajček! Sem čarobni šal, ki prinaša veselje in smeh vsem, ki ga nosijo."

Luka je bil osupel. "Čarobni šal?" je vprašal. "Ja kaj pa lahko pričaraš?" Šal se je zasmel. "Poglej!" Z mahanjem svojih čarobnih robov je ustvaril šopek čudovitih korenčkov, ki so začeli rasti okoli njiju. Ptice so začele peti, rože so zablestele in živali, zajčkovi prijatelji, so začele plesati.

Luka je bil navdušen. "To je najbolj zabavna stvar, kar sem jih kdaj videl!" je vzkliknil. "Hvala, čarobni šal!"

Od takrat dalje je zajček Luka nosil čarobni šal povsod s seboj, vedno pripravljen na novo pustolovščino in vedno pripravljen deliti čarobnost šala s svojimi prijatelji.

Skupina: ZVEZDICE

Vzgojiteljica: Špela Mlakar

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Teja Flakus

SNEŽAK

V velikem mestu so živali otroci, ki so pridno hodili v vrtec. Nekega zimskega dne je zapadlo veliko snega. Otroci in vzgojiteljice so na igrišču vrtca naredili velikega snežaka. Na glavo so mu poveznili lonec, za nos so snežaku dali velik korenček in okrog vratu ovili dolg pisan šal. Vsak dan so ga opazovali in se z njim igrali. Nekega dne pa je sonce močno sijalo in snežak se je stopil. Od snežaka je ostal samo pisker, korenček in pisan šal. Otroci so predmete pospravili in sklenili, da ko ponovno zapade sneg, naredijo novega snežaka.

Skupina: SRČKI

Vzgojiteljica : Ingrid Petek

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Katja Horvat

NEKE ZIMSKE NOČI

Neke zimske noči je v brlogu v gozdu živel medved, ki ni mogel spati. Ko se je tako premetaval po postelji je sklenil, da gre na sprehod. Vstal je, si nadel škornje in odšel. Želel je obiskati prijatelje. A ko je tako hodil od vrat do vrat jih ni nihče odprl. Razmišljal je le kam so prijatelji odšli. Nato se je pa spomnil, da so ptičke odletele v tople kraje in da prijatelj jež najbrž tako globoko spi, da ne sliši trkanja na vrata. Odšel je nazaj v svoj brlog in legel v posteljo. Čez nekaj časa je začel kihati in kašljati. Prehladil se je, ko je v mrzli zimi hodil zunaj brez plašča in šala. Takoj je vstal ter šel v svojo skrinjo iskat ali ima zimska oblačila. Našel je plašč, šal in kapo. Vse stvari si ji pripravil, če se kdaj še odpravi na sprehod to zimo. Nato si je skuhal čaj, vanj dodal med in limono. Ko je popil, je zazehal in se odpravil nazaj v posteljo. Ni minilo dolgo, ko je že glasno smrčal in se ni zbudil vse do pomladi.

Skupina: LUNICE

Vzgojiteljica: Natalija Roškar Nedok

Vzg. - pom.vzgojiteljice: Maja Paveo

ČAROBNI KOVČEK

Pred igralnico je stal skrivnostni kovček. Kovček je bil rjav, debel, na ključ. Ampak ključev nismo imeli. Odprli smo ga s kabli. V kovčku je bila volna, en dojenček in dve nogavici.

Iz volne bomo naredili kapo in nogavice, hlače, pižamo, gate ter očala. Za ovčko.

In napisali bomo pravljico.

Ta ovčka je Oliver in je prijazna prijateljica od punčke. Punčka in ovčka se radi igrata skupaj na igrišču. Ovčka po igrišču teka z nogami, punčka pa hodi počasi za njo v svojih lepih rozastih nogavičkah z nosorogi in samorogi.

Nekega dne je ovčka padla v blatno lužo. Punčka jo je povlekla ven. Mimo se je pripeljal gasilec in ovčko poškopil z vodo. Ovčka je bila čista in se je svetila.

Gasilcu sta se zahvalili in mu pomahali. Adijoooo! Gasilec pa je zatulili s sireno VIJU-VIJU in se odpeljal.

Zazvonil je zvonec in pravljice je bilo konec.

Skupina: KAPLJICE

Vzgojiteljica: Mateja Pušnik

Vzg. - pom.vzgojiteljice: Mojca Rajher

ČAROBNI PALČEK

Nekega dne se je v naši igralnici pojavil rjav kovček. Otroci so se smukali okoli njega in ga radovedno opazovali. Tudi vzgojiteljico je zanimalo, kaj je v kovčku, zato ga je previdno položila na sredino igralnice, da bi vsi otroci videli, kaj je v njem. Še preden ga je položila na tla, je iz kovčka skočil majhen palček. Ta palček pa ni bil navaden palček. Bil je čarobni palček s čarovnimi barvami. Skočil je iz kovčka in pričel z navdušenim pripovedovanjem o barvah. Uvodoma je otrokom predstavil barvni krog in pokazal, kako iz treh osnovnih barv dobimo vse druge barve. Otroci so bili navdušeni in so ga z veseljem opazovali, kako je mešal barve. in kakšne prelepe barve so nastale z njegovim mešanjem barv. »Čudovito!« za zavpili otroci.

Čarobni palček je iz kovčka podal še papirnate kroge in palčke. Otroci so bili začudeni in so ga vprašali, za koga ima vse to. Čarobni palček jim je odgovoril, da je za vsakega en krog in da bo tudi njih naučil čarati. Vsakemu je v roke položil izrezan krog in barve. Otroci so poskusili barvati in se začeli igrati z barvami. Vsak otrok je pobarval svoj barvni krog. Nad svojo čarovnijo barv so bili navdušeni in jo kazali palčku.

Nato jim je palček pokazal, kako palčko zapičijo na sredino kroga. Nastale so čudovite vrtavke. Ni jim bilo potrebno posebej vzpodbuditi, že so jih otroci začeli vrteti. Ko so vrteli svoje vrtavke, so ugotovili, da so ob hitrem vrtenju vrtavke videti čisto bele. Opazovali so drug drugega pri vrtenju in različnih barvah vrtavk. Ene so bile kot mavrica, druge svetlih barv ... Otroci so se igrali igro, katera vrtavka se najdlje vrtili. Vriskali so in se smejali. Čarobni palček pa je v tem času smuknil

v kovček in z njim na do sedaj neugotovljen način odšel v drugo igralnico razveseljevat druge otroke.

Skupina: SONČKI

Vzgojiteljica: Bogomila Drevenšek

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Lucija Štumfl

NAJBOLJŠI KROFI V MESTU

V mestu med bloki, parki in šolami je majhen vrtec. V tem vrtcu je slišati veliko veselih in razigranih otrok. Vsak dan se odpravijo na igrišče ali na pustolovščino v bližnji gozd.

Nekega dne so v gozdu pod vejami našli star rjav kovček in pohiteli do njega, da bi pogledali kaj se skriva v njem. V kovčku so našli majhno Palčico in vse sestavine za peko krofov.

Palčica se je otrok zelo razveselila. Naslednji dan je namreč bil pustni torek a vedela je, da sama ne bi zmogla speči dovolj krofov za vse otroke iz mesta. Otroci so se takoj strinjali, da ji bodo pomagali in s kovčkom odhiteli nazaj v vrtec.

Najprej so si umili roke in nato prisluhnili Palčici, kako se pripravi testo. Skupaj so v posodo dodajali sestavine, mešali in gnetli. Ko je testo počivalo so se sladkali z marmelado. Po dolgem čakanju in sladkanju so se spremenili v pravo majhno tovarno peke krofov. Ena, dva, tri in krofi so bili končani.

Na pustni torek so tako v vrtcih in šolah otroke pričakali slastni krofi in še danes se govori, da so to, najboljši krofi bili.

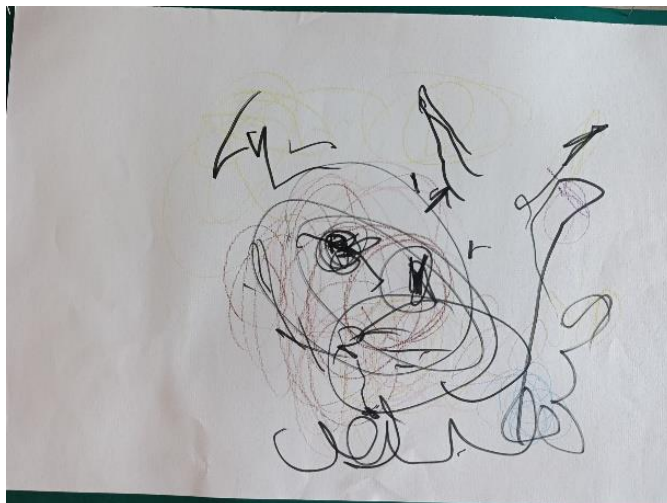
Skupina: OBLAČKI

Vzgojiteljica: Aleksandra Brumec

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Natalija Danko

COPATKI

V hiši so živeli otroci. Mami, ati, bratec in muc Tomi. Z bratcem sva tekala, se igrala z žogo, gradila s kockami, vsak večer pa nama je mami prebrala pravljico. Zvečer copatkov nisva pospravila, zato jih zjutraj nisva našla. Mama nama je povedala, da jih je odnesla muca Copatarica, ker jih nisva pospravila pod posteljo. Tako sva bila z bratcem ves dan bosa, po hiši pa sva iskala muco. Ko sva našla Tomija sva mu požugala: »Ti, ti, ti!«

Skupina: ČEBELICE

Vzgojiteljica: Mateja Leben

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Klavdija Bračič

MUCA IN COPATKI

To je muca. V vrtec gre. To je njen vrtec (Kažejo hiško). Ima streho. Rdeče barve vrtec. V vrtcu se bo igrala. Lego kocke in v kuhinji. Našla je copatke. Niso jih pripravili. Obula si je copatke. Sedaj ima muca copatke. Novi so, lepi. Pridna je. Pospravila bo copatke. Copatke damo na poličko. Otroci tudi pospravimo. Copatke in vse stvari. Smo pridni, kot muca.

Skupina: PIKAPOLONICE

Vzgojiteljica: Vesna Majcen

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Anja Vidovič

NAŠA MUCA

Muca Bela živi v redeči hiši z okroglo streho. Bela je našla modre copate. Poskusila je če so ji prav. Muca Bela je ugotovila, da so ji copati preveliki. Odločila se je da jih podari. Položila jih je v darilno škatlo in jih podarila svojemu prijatelju kužku Pikiju. Piki se je darila razveselil, obul je modre copate in nikoli več ga ni zeblo v noge.

Skupina: METULJČKI

Vzgojiteljica: Višnja Rems

Vzg. – pom. vzgojiteljice: Maja Šterk

MAMA SOVA

Mama sova je živila v duplini v prelepo zelenem in mirnem gozdu. V svoji duplini je imela skrite tri majhne sovice. Ampak te majhne sovice so bile zelo nemirne. Neprestano so se ruvale in kljuvale. Mama sova jih je mirila in jim govorila, da morajo biti med seboj prijazne in si pomagati. Nekega večera sovice niso hotele zaspali. Mama sova jim je zato povedala svojo zgodbo o prijateljstvu. Povedala jim je, kako je bila sprejeta v gozd med svoje prijatelje. Sprva so se je živali v gozdu bale, saj je bila sova. A ko so spoznale, da jim ne bo nič naredila in da je zelo prijazna sova, so se med seboj spoprijateljile. Mama sova je svojim malim sovicam povedala, da je za darilo od prijateljice miške dobila rdeč srček. Ravno tisti s katerim se sovice najraje igrajo. Od zajčka pa je dobila ta prelep cvet, ki krasi njihovo duplinico. Male sovice so bile radovedne zakaj je dobila vsa ta darila. Mama sova pa jim je pojasnila, da so prijatelji med seboj prijazni, si pomagajo in se včasih tudi obdarujejo. Zato je želela, da so tudi sovice med seboj prijateljice in se imajo neskončno rade. Sovice so mami sovi obljubile, da bodo med seboj prijazne in ostale bodo najboljše prijateljice. Mama sova je sovicam zapela še uspavanko, te pa so se stisnile čisto skupaj, si s perjem pokrile oči in objete trdno zaspale.

Skupina: JEŽKI

Vzgojiteljica: Karmen Podveršnik

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Maja Škrjanec

MOJ BRATEC

Moj bratec živi v veliki hiši, z velikim vrtom. V hiši živi tudi mama, ata, sestra, bratec in jaz. Ime mu je Tinček. Kadar joka ima Tinček dudo, še vedno pa lula in kaka v pleničko. Smo velika in srečna družina. Zelo se imamo radi in veliko se skupaj igramo. Najbolj mi je všeč, kadar vsi skupaj ležimo in gledamo v nebo. Komaj čakam, da Tinček malo zraste in se skupaj odpraviva na nove dogodivščine.

Skupina: ZAJČKI
Vzgojiteljica: Petra Glaser

PISMO

Nekoč je živila velika družina. Dedi, babi, ati, mami in šest otrok. Nekega večera so se spomnili na svoje sorodnike, ki živijo daleč tam za devetimi gorami.

Babi Branka se je spomnila, da bi jim lahko napisali pismo, da vidijo kako se imajo v tej daljni deželi.

Matic in njegova sestra Mila sta babici prinesla papir in pisalo. Skupaj so napisali pismo.

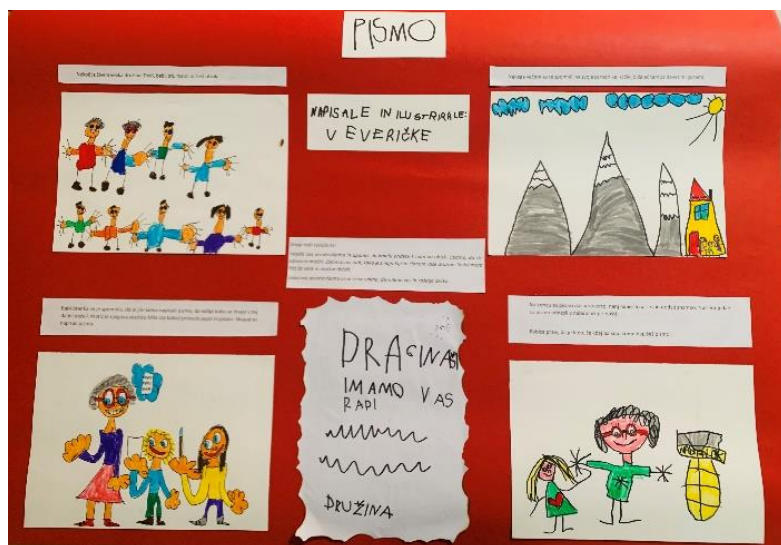
Dragi naši sorodniki!

Veselo vas pozdravljamo in upamo, da kmalu pridete k nam na obisk. Upamo, da ste zdravi in močni. Zanima nas tudi, kako je z najmlajšim članom vaše družine. Sedaj mora biti že velik in močan deček.

Lepo vas pozdravljamo in se že veselimo, da vidimo vas in vašega dečka.

Na koncu so pismo dali v kuverto, nanj napisali naslov in dodali znamko. Naslednji dan so pismo odnesli v nabiralnik pri pošti.

Babica pravi, da je lepo, če kdaj pa kdaj komu napišeš pismo.

Skupina: VEVERIČKE

Vzgojiteljica: Petra Delakorda

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Manuela Lozinšek

GUMBKI IN ŠIVANKA

Na obešalniku v predsobi mestne hiše je visel moder plašč. Ta plašč je mrzlih dneh nosila deklica Urška, ki je obiskovala 5. razred osnovne šole. Deklica je plašč zelo rada nosila, saj ji ga je za rojstni dan podarila njena babica. Ta plašč pa je bil tudi čaroben, saj kadar si ga oblekel, so se gumbi na njem kar sami zaprli. Plašč je zato deklica posebej čuvala.

Nekega dne se ji je mudilo v šolo, zato jo je ucvrla po potki med drevesi in grmovji. Pripetila se je nesreča. Urška se je zapletla v veje drevesa in ojoj, gumbki na plašču so se puf, puf, puf eden za drugim strgali in padli. Deklica jih je skrbno vse poiskala in spravila v žep.

Doma je mamoprošila, da jih prišije nazaj. A mama ni imela časa. Rekla ji je, da bo morala počakati. Obesila je plašč na obešalnik. Ko se je znočilo, je iz škatle za šivanje pobegnila šivanka. Slišala je namreč, da so se plaščku strgali gumbi. Skozi uho je napeljala nit in pričela šivati. Ker je z delom hitro končala, ji je postalo dolgčas. Spomnila se je na pisano blago v eni izmed škatel. Z njim se je poigrala in ga prišla na plašč. Šivala je vso noč.

Ko se je zjutraj deklica zbudila, ni mogla verjeti svojim očem. »Vauu,« je rekla, ko je zagledala plašč: »kako je pisan in lep.« Vprašala je mamopro, če ji je ona prišla gumbe in preuredila plašč. A mama o tem ni vedela nič. Urška je bila radovedna in jo je zanimalo, kdo neki je zašil tako lep plašč. Na glas je izgovorila, da si želi na plaščku še srčke iz blaga in upala, da jo je skrivnostna šivilja slišala.

Zato je ponoči vstala iz postelje in pokukala k obešalniku. In res. Videla je čudežno šivanko, kako šiva srčke na njen plašč. Deklica se je le nasmehnila, ko je razkrila skrivnost in srečna zaspala.

In kdo ve, komu zdaj pridna šivanka šiva oblačila?

Skupina: MEDVEDKI

Vzgojiteljica: Polona Šauperl

Vzg. - pom. vzgojiteljice: Katja Pučnik